दर्वीति दर्वीहोमोऽग्निहोत्रादिस्तत्प्रभृतीन्सर्वान्क्रतून्इष्टिपशुसोमयागान्प्राप्नुतेव्याप्नोति तत्समुदायात्मकइत्यर्थः अभिषेकफलंसर्वजित्त्वं आत्रेयोंगमभिषिषेचतस्माद्वंगंसमंतंसर्वतःपृथिवींजयन्परियायेतिश्रुतं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ धृष्टंप्रगल्भं इष्टंआप्ततमं वरिष्ठंश्रेष्ठतमं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कथंभवेत् फलवतीतिशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आत्मवान्जितचित्तः ॥३३॥ विमृशेकथंयज्ञःसिद्ध्ये

दर्वीहोमानुपादायसर्वान्यःप्राप्नुतेक्रतून् ॥ अभिषेकंचयस्यांतेसर्वजित्तेनचोच्यते ॥ २४ ॥ समर्थोसिमहाबाहोसर्वेतेवशगावयं ॥ अचिरात्त्वंमहाराजराजसूयमवाप्स्यसि ॥ २५ ॥ अविचार्यमहाराजराजसूयेमनःकुरु ॥ इत्येवंसुहृदःसर्वेपृथक्सहचाब्रुवन् ॥ २६ ॥ सधर्म्यंपांडवस्तेषांवचःश्रुत्वाविशांपते ॥ धृष्टमिष्टंवरिष्ठंचजग्राहमनसारिहा ॥ २७ ॥ श्रुत्वासुहृद्वचस्तच्चजानंश्चाप्यात्मनःक्षमं ॥ पुनःपुनर्मनोदध्रेराजसूयायभारत ॥ २८ ॥ सभ्रातृभिःपुनर्धीमानृत्विग्भिश्चमहात्मभिः ॥ मंत्रिभिश्चापिसहितोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ धौम्यद्वैपायनाद्यैश्चमंत्रयामासमंत्रवित् ॥ २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच इयंयाराजसूयस्यसम्राडर्हस्यसुक्रतोः ॥ श्रद्दधानस्यवदतस्स्पृहामेसाकथंभवेत् ॥ ३० ॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्तास्तुतेतेनराज्ञाराजीवलोचन ॥ इदमूचुर्वचःकालेधर्मराजंयुधिष्ठिरं ॥ ३१ ॥ अर्हस्त्वमसिधर्मज्ञराजसूयंमहाक्रतुं ॥ अथैवमुक्तेनृपतावृत्विग्भिर्ऋषिभिस्तथा ॥ ३२ ॥ मंत्रिणोभ्रातरश्चास्यतद्वचःप्रत्यपूजयन् ॥ सतुराजामहाप्राज्ञःपुनरेवात्मनात्मवान् ॥ ३३ ॥ भूयोविमृशेपार्थोलोकानांहितकाम्यया ॥ सामर्थ्ययोगंसंप्रेक्ष्यदेशकालौव्ययागमौ ॥ ३४ ॥ विमृश्यसम्यक्चधियाकुर्वन्प्राज्ञोनसीदति ॥ नहियज्ञसमारंभःकेवलात्मविनिश्चयात् ॥ ३५ ॥ भवतीतिसमाज्ञाययत्नतःकार्यमुद्वहन् ॥ सनिश्चयार्थंकार्यस्यकृष्णमेवजनार्दनं ॥ ३६ ॥ सर्वलोकात्परंमत्वाजगाममनसाहरिं ॥ अप्रमेयंमहाबाहुंकामाज्जातमजंनृषु ॥ ३७ ॥ पांडवस्तर्कयामासकर्मभिर्दैवसंमतैः ॥ नास्यकिंचिदविज्ञातंनास्यकिंचिदकर्मजं ॥ ३८ ॥ नसकिंचिन्नविषहेदितिकृष्णममन्यत ॥ सतुतांनैष्ठिकींबुद्धिंकृत्वापार्थोयुधिष्ठिरः ॥ ३९ ॥ गुरुवद्भूतगुरवेप्राहिणोद्दूतमंजसा ॥ शीघ्रगेनरथेनाशुसदूतःप्राप्ययादवान् ॥ ४० ॥

त्कथंवालोकनाशोनस्यादितिविमर्शंकृतवान् सामर्थ्यंपृथ्वींजेतुं योगंधनसंपत्तिं व्ययागमौधनस्यैव ॥ ३४ ॥ एतान्सम्यक्संख्यादिनाधियाचविमृश्य ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सर्वस्मात्लोक्यतइतिलोकोदृश्यंमूलाज्ञानंतस्मात्परं तमसःपरस्तादितिश्रुतेः अतएवअप्रमेयंवाङ्मनसातीतत्वात् कामात्बहुस्यांप्रजायेयेत्यादिश्रुतादीक्षणात् नतुकर्मवशत्वात् ॥ ३७ ॥ देवानांसंमतैःकर्मभिःबालेनापिपूतनावधादिभिःसंमितैरितिपाठेदेवकर्मतुल्यैरित्यर्थः नास्येति सर्वज्ञःसर्वकृत्सर्वसहइतिपादत्रयार्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ भूतगुरवेपिगुरुवत्आशीर्वादसंदेशादिनायुक्तं ॥ ४० ॥

Digitized by Google